

Knjiga proroka Daniela – stotinu sedamdeset i šesta

Božanska objava i konačno buđenje: uvidi iz Danielova viđenja

Jeff Pippenger

2024-04-06

U desetom poglavlju Daniela Gabriel izvršava djelo iznošenja potpunog tumačenja knjige Daniela Božjem narodu posljednjih dana. Daniel predstavlja Božji narod posljednjih dana, koji su u knjizi Otkrivenja sto četrdeset i četiri tisuće. Kao takvi, sto četrdeset i četiri tisuće bude se kako bi prepoznali da su bili raspršeni, kao što je Daniel prikazan u devetom poglavlju. Oni se također bude za razumijevanje da je velika kušnja po kojoj se odlučuje njihova vječna sudbina kušnja slike zvijeri, koja se odvija prije nego što budu zapečaćeni i prije nego što završi vrijeme milosti pri nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama. Oni oplakuju razočaranje s kojim su se suočili 18. srpnja 2020., i u tome stanju dan im je prizor Krista u Svetinji nad svetinjama, kao što je Izaija prikazan u šestom poglavlju.

Ta vizija, kako je prikazana i kod Daniela i kod Izaije, omogućuje im da pred Gospodinom slave sagledaju svoje iskvareno stanje, i obojica bivaju poniženi do praha. Izaija tada čuje pitanje tko će biti onaj kojega će Bog poslati svome narodu, te se Izaija dragovoljno javlja, ali najprije biva očišćen.

Tada rekoh: Jao meni! Propadoh; jer sam čovjek nečistih usana, i prebivam usred naroda nečistih usana; jer moje su oči vidjele Kralja, Gospoda nad vojskama. Tada doletje k meni jedan od serafina, držeći u ruci žeravicu koju bijaše uzeo kliještima s oltara. I dotače njome moja usta i reče: Evo, ovo se dotače tvojih usana; tvoja je bezakonost uklonjena i tvoj je grijeh očišćen. Tada začuh glas Gospodnji kako govori: Koga da pošaljem, i tko će poći za nas? I rekoh: Evo mene; pošalji mene. Izaija 6:5–8.

Izaija je bio očišćen žeravicom s oltara, a Daniel je bio očišćen promatrajući zrcalnu uzročnu viziju, koja promatrača navodi da se preobrazi u sliku koju promatra. Izaiji je rečeno da odnese poruku narodu koji slušajući ne čuje i gledajući ne vidi.

I reče: Idi i reci tomu narodu: Slušajte doista, ali ne razumijte; gledajte doista, ali ne spoznajte. Učini srce ovoga naroda pretilim, i učini njihove uši otežalima, i zatvori njihove oči; da ne vide svojim očima, i ne čuju svojim ušima, i ne razumiju svojim srcem, i ne obrate se, i ne budu iscijeljeni. Izaija 6,9.10.

Izaija želi znati koliko dugo mora općiti s narodom koji ne razumije i ne razabire, pa postavlja pitanje: „Dokle?”

Tada rekoh: Gospodine, dokle? A on odgovori: Dok gradovi ne opuste, bez stanovnika, i kuće bez čovjeka, i zemlja sasvim ne opusti, i dok Gospod ne ukloni ljude daleko, te nastane veliko pustošenje usred zemlje. Izaija 6:11, 12.

Zemlja koja je predmet biblijskog proročanstva u posljednjim danima jesu Sjedinjene Američke Države, koje su „potpuno opustošene“ kada se nacionalna propast izazove nacionalnim otpadom zakona o nedjelji. Četrdeset i prvi redak jedanaestog poglavlja Daniela predočen je tipološki šesnaestim retkom istoga poglavlja. U četrdeset i prvom retku „veliko napuštanje usred zemlje“ poistovjećuje se s time da „mnogi“ bivaju oboreni. Izaijina poruka, na koju se Isus pozvao kada se obraćao cjepidlačavim Židovima tijekom svoje povijesti među ljudima, utvrđuje da, kada se nekadašnji saveznički narod zaobilazi, tada imaju uši i oči koje ne razumiju niti opažaju. Izaijina poruka predstavlja posljednji poziv laodicejskom adventizmu, koji završava kod zakona o nedjelji, gdje je laodicejski adventizam izbljuvan iz usta Gospodnjih.

I ući će i u krasnu zemlju, i mnoge će zemlje biti oborene; ali ove će se izbaviti iz njegove ruke: Edom i Moab i glavnina sinova Amonovih. Daniel 11,41.

Izaiji i Danielu povjerena je odgovornost da iznesu posljednji poziv Laodiceji, a pri Danielovu trećem dodiru u desetom poglavlju on biva osnažen za tu zadaću.

Tada ponovno dođe i dotače me netko nalik čovjeku te me okrijepi, i reče: O čovječe, ljubljeni, ne boj se: mir tebi; budi jak, da, budi jak. I kad mi to reče, osnažih te rekoh: Neka govori moj gospodar, jer si me okrijepio. Daniel 10,18.19.

Daniel je bio osnažen da prenese poruku koju je došao razumjeti kada je Mihael sišao u desetom poglavlju. Izaija je bio obaviješten da će trebati prenositi poruku sve do nedjeljnoga zakona. Pri nedjeljnome zakonu uspostaviti će se Ostatak.

Tada rekoh: Gospode, dokle? I on odgovori: Dok gradovi ne opuste bez stanovnika, i kuće bez čovjeka, i zemlja sasvim ne opusti; i dok Gospod ne udalji ljude daleko, te bude veliko napuštanje usred zemlje. Ali još će u njoj ostati desetina, i ona će se vratiti, i bit će proždrti; kao terebinta i kao hrast, kojima ostaje panj kad odbace lišće: tako će sveto sjeme biti njezin panj. Izaija 6:11–13.

Kada bude „veliko opustošenje usred zemlje“ (u vrijeme nedjeljnog zakona), očitovat će se „desetina“, čija je „bit“ „sveto sjeme“. Korijen hebrejske riječi prevedene kao „desetina“ jest „desetak“. Gospodin će u vrijeme nedjeljnog zakona imati „desetak“ onih koji su se „vratili“.

I svaka desetina od zemlje, bilo od sjemena zemaljskoga bilo od ploda drveta, Gospodnja je: sveta je Gospodu. Ako li tko ikako htjedne otkupiti što od svojih desetina, neka tome dometne peti dio. A glede desetine od krupne stoke ili od sitne stoke, od svega što prolazi pod štapom, deseto neka bude sveto Gospodu. Levitski zakonik 27:30–32.

„Desetina“ koja se „vrati“ sveta je Gospodu i ona je Gospodnji dio.

Jer je dio Gospodnji narod njegov; Jakov je baština njegova. Ponovljeni zakon 32,9.

Oni koji su se vratili prije nedjeljnog zakona jesu oni koje predstavlja Jeremija, koji su pretrpjeli prvo razočaranje, kojima je Gospod obećao da će, ako se vrate, biti Gospodnja usta, odnosno Njegovi glasnogovornici.

Nađene su riječi tvoje, i ja ih pojedoh; i riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srca mojega: jer sam nazvan tvojim imenom, o Gospode, Bože nad vojskama. Ne sjedoh u zbor podsmjevača, niti se veselih; sjedoh sam zbog ruke tvoje, jer si me ispunio gnjevom. Zašto je bol moja neprestana, i rana moja neizlječiva, koja ne pristaje da bude iscijeljena? Hoćeš li mi ti doista biti kao prijevarena rijeka, kao vode koje presušuju? Zato ovako veli Gospod: Ako se obratiš, opet ću te primiti, i stajat ćeš preda mnom; i ako odvojiš dragocjeno od bezvrijednoga, bit ćeš kao moja usta; neka se oni obrate k tebi, ali ti se ne obraćaj k njima. I učinit ću te ovomu narodu kao utvrđen mjedeni zid; i borit će se protiv tebe, ali te neće nadvladati; jer ja sam s tobom da te spasem i da te izbavim, govori Gospod. I izbavit ću te iz ruke opakih, i otkupit ću te iz ruke strašnih. Jeremija 15:16–21.

Ostatak ili desetina koja se vraća u Izaijinu svjedočanstvu trebala je biti pojedena, jer im je bila dana Božja poruka, a Njegova je Riječ trebala biti pojedena. Oni su bili oni koji će biti Božja usta, i time će iznositi Božju Riječ koju trebaju jesti oni koji traže spasenje. Jeremija nije sjedio u „zboru podrugljivaca“, jer je, kao i Daniel, kada je vidio viđenje, „zbor podrugljivaca“ pobjegao. Jeremija je mislio da mu je Bog slagao, jer je Božja ruka dopustila prvo razočaranje 19. travnja 1844. u mileritskoj povijesti, i 18. srpnja 2020. u posljednjim danima. Obećanje za Jeremiju bilo je da će, ako se „vrati“, a u Izaijinu odlomku „desetina“ se „vraća“.

Ako se Jeremija „vrati“, on je dio Izaijine „desetine“, koja je sveta i Gospodinov je dio, u kojima je njihova „tvar“. Hebrejska riječ „tvar“ znači stup, a biti učinjen „stupom“ obećanje je dano Filadelfijcima.

Onoga koji pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i više neće izlaziti van; i napisat ću na njemu ime Boga svojega, i ime grada Boga svojega, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega; i napisat ću na njemu svoje novo ime. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Otkrivenje 3:12, 13.

„Stup“, to jest njihova „supstancija“, predstavlja sjedinjenje božanstva i čovječstva, jer Krist je „stup“ koji podupire hram.

„Dok sam bila u tom stanju potištenosti, imala sam san koji je na moj um ostavio dubok dojam. Sanjala sam da vidim hram, prema kojemu su hrlili mnogi ljudi. Samo oni koji bi našli utočište u tome hramu bili bi spašeni kada bi vrijeme došlo svome završetku. Svi koji bi ostali izvan njega bili bi zauvijek izgubljeni. Mnoštvo izvana, koje je išlo svojim različitim putovima, ismijavalo je i rugalo se onima koji su ulazili u hram te im govorilo da je taj plan spasenja lukava obmana, da zapravo ne postoji nikakva opasnost koju bi trebalo izbjeći. Neke su čak i zgrabili kako bi ih spriječili da požure unutar zidina.

„Bojeći se da ću biti izvrnut ruglu, smatrala sam najboljim pričekati dok se mnoštvo ne razide ili dok ne budem mogla ući a da me ne primijete. No broj se povećavao umjesto da se smanjuje, i bojeći se da ne zakasnim, žurno sam napustila svoj dom i probijala se kroz mnoštvo. U svojoj tjeskobi da stignem do hrama nisam primjećivala niti marila za gomilu koja me okruživala. Ulazeći u zgradu, vidjela sam da je golemi hram podupirao jedan neizmjeran stup, a uz njega je bilo privezano janje, sve iznakaženo i krvavo. Činilo se da smo mi koji smo bili nazočni znali da je to janje bilo rastrgano i izranjeno zbog nas. Svi koji su ulazili u hram

morali su doći pred njega i priznati svoje grijehе.

„Neposredno pred Jaganjcem nalazila su se uzdignuta sjedala, na kojima je sjedilo mnoštvo koje je izgledalo veoma sretno. Činilo se da svjetlost neba obasjava njihova lica, i oni su hvalili Boga te pjevali pjesme radosne zahvalnosti koje su zvučale poput glazbe anđela. To su bili oni koji su došli pred Jaganjca, ispovjedili svoje grijehе, primili oprostеnje i sada su u radosnom iščekivanju očekivali neki radosni događaj.“

„Čak i nakon što sam ušla u zgradu, obuzeo me strah i osjećaj srama što se moram poniziti pred tim ljudima. Ali činilo se da sam bila prisiljena ići naprijed te sam se polako probijala oko stupa kako bih se suočila s janjetom, kad je zatrubiла truba, hram se zatresao, iz okupljenih svetih uzdigli su se pobjednički uzvici, strašna svjetlost obasjala je zgradu, a zatim je sve prekrila gusta tama. Sretni ljudi svi su nestali zajedno sa svjetlošću, a ja sam ostala sama u nijemom užasu noći. Probudila sam se u duševnoj tjeskobi i jedva sam samu sebe mogla uvjeriti da sam sanjala. Činilo mi se da je moja propast zapečaćena, da me Duh Gospodnji napustio i da se nikada više neće vratiti.“ Testimonies, volume 1, 27.

„Bit“, to jest unutar desetine koja se vraća, jest „stup“ koji podupire hram. Daniel je vidio uzročnu viziju Jaganjca koji je bio obješen na stupu, a Jaganjac je bio „stup“. Kada je Daniel vidio to veliko viđenje, bio je preobražen u obličје stupa, a Izaijina desetina isto tako u sebi ima „bit“ (stup), i tu bit trebaju „jesti“ svi koji bi ušli u hram. Oni koji ulaze u hram i jedu tu bit jesu drugo Božje stado koje se odaziva poruci stijega koji se podiže pri nedjeljnom zakonu, kada nastaje veliko opustošenje u zemlji. „Sveto sjeme“, koje je Izaijina bit, jest Jaganjac zaklan od postanka svijeta.

Desetina onih koji se vrate bit će izbavljena iz ruke opakoga, kada se pri nedjeljnom zakonu razdvajanje Filadelfije i Laodiceje zapečati za vječnost, i tada mnogi budu oboreni. Oni koji su oboreni prepoznaju se kao opaki koji ne razumiju. Oni će također biti izbavljeni iz ruke strašnoga, jer neće primiti žig Zvijeri.

Ovako govori Gospodin Bog: učinit ću da mnoštvo Egipta nestane po ruci Nabukodrezara, kralja babilonskoga. On i njegov narod s njime, strašni među narodima, bit će dovedeni da unište zemlju; i isukat će svoje mačeve protiv Egipta i napuniti zemlju pobijenima. I učinit ću da presuše rijeke i predat ću zemlju u ruku opakih; i opustošit ću zemlju i sve što je u njoj po ruci tuđinaca: ja, Gospodin, rekoh to. Izaija 30:10–12.

„Strašni među narodima“ jest posrednička vojska kralja sjevera. Zastava koja se podiže pri nedjeljnom zakonu biva izbavljena iz ruke ludih, odnosno bezbožnih djevica, a također biva izbavljena iz ruke strašnoga među narodima. Pitanje kojim se ovdje bavimo jest to da se Izaija, i Daniel, i Jeremija, i Ezekiel, i Ivan svi rabe kako bi predstavljali uskrsnuće i osnaženje sto četrdeset i četiri tisuće onih koji se vraćaju iz razočaranja od 18. srpnja 2020. U Danielovu posljednjem viđenju, viđenju danom kod rijeke Hiddekel, Danielu je dano razumjeti i unutarnja i vanjska viđenja Božje proročke Riječi te je osnažen da iznese tu poruku.

Poruka o unutarnjem i vanjskom objedinjena je s proročkom definicijom glave, ili „utvrde“, u desetom retku, koja prepoznaje rat u Ukrajini što ga Putin trenutno vodi. Taj ključ za prepoznavanje glave ima unutarnju i vanjsku primjenu, a početak toga rata označava razdoblje

kada obje glave postaju predmet proroštva. Utvrda ili glava kao Rusija prepoznaje drugi posrednički rat, koji vodi do trećega posredničkog rata, koji označava početak Trećega svjetskog rata, kako je predočeno bitkom kod Panija u petnaestom retku.

Šesnaesti redak jest zakon o nedjelji, i stoga se od 2014. godine, kada je započeo ukrajinski rat, kako je prikazano u jedanaestom i dvanaestom retku, pa sve do zakona o nedjelji, dovršava završno djelo povezano sa zapečaćenjem Božjega naroda. Gabrijelovo tumačenje u jedanaestom poglavlju Danielove knjige predstavlja poruku koja posvećuje, ili zapečaćuje, Božji narod. Propustiti tu činjenicu znači propustiti sve. Proroštvo koje je otpečaćeno, a koje se u knjizi Otkrivenja naziva Otkrivenje Isusa Krista, i za koje knjiga Otkrivenja utvrđuje da je otpečaćeno neposredno prije završetka vremena kušnje, jest određeni odlomak iz Danielove knjige.

I reče mi: Ne zapečati riječi proroštva ove knjige, jer je vrijeme blizu. Tko je nepravedan, neka i dalje bude nepravedan; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka i dalje bude svet. Otkrivenje 22,10.11.

U posljednjim danima postoji određeno vrijeme kada je konačno proročanstvo otpečaćeno, jer redak kaže: „vrijeme je blizu.” Taj se isti izraz, koji se nalazi u završnom poglavlju Otkrivenja, nalazi i u prvom poglavlju.

Otkrivenje Isusa Krista, koje mu dade Bog da pokaže svojim slugama što se ima uskoro zbiti; i posla ga te ga po svome anđelu obznani svome sluzi Ivanu: koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista, i za sve što vidje. Blažen onaj koji čita i oni koji slušaju riječi ovoga proroštva i drže ono što je u njemu napisano: jer je vrijeme blizu. Otkrivenje 1,1–3.

Dvije stotine i dvadeset, a stoga i dvadeset i dvije, simboli su sjedinjenja božanstva s čovječstvom, a završno djelo trećega anđela, koje je pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće, izvršava se unutar proročkoga konteksta prispodobe o deset djevice. Mudre djevice posljednjih dana pretrpjele su svoje prvo razočaranje 18. srpnja 2020., i bile su raspršene kao mrtve kosti na ulici iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, sve do srpnja 2023., dvadeset i dvije godine nakon što je postupak pečaćenja započeo 2001. godine. „Vrijeme je tada bilo blizu“, i Gospodin je tada podignuo „glas u pustinji“ koji je primio poruku od Gabriela, koji ju je primio od Krista, koji ju je primio od Oca.

Tada je glas počeo slati poruku crkvama, a ona je poslana elektroničkim putem, tako da se može čitati i/ili slušati, trenutno na više od šezdeset jezika. Dio proroštva koji je bio otpečaćen, to jest ta poruka, nalazi se u knjizi Daniela.

„Knjiga koja je bila zapečaćena nije Otkrivenje, nego onaj dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane. Anđeo je zapovjedio: ‘A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka.’ Daniel 12,4.“ Djela apostolska, 585.

„Dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane” jest četrdeseti redak. To nije jednostavno četrdeseti redak; to je onaj dio četrdesetoga retka koji je prikazan nakon vremena svršetka 1989. godine i prije nedjeljnoga zakona iz četrdeset i prvoga retka. Povijest četrdesetoga retka, koja se u samome retku uopće ne spominje, jest onaj dio proročanstva koji se odnosi na posljednje dane i koji je bio zapečaćen, a koji se od srpnja 2023. razotkriva onima koji odluče

vidjeti i čuti.

Četrdeseti redak ne bilježi ništa od povijesti koja slijedi nakon sloma Sovjetskoga Saveza 1989. godine, sve do nedjeljnoga zakona iz četrdeset i prvoga retka, ali pruža proročku platformu na koju se trebaju postaviti druge linije proroštva. Oni koji nisu voljni vidjeti i čuti da je metodologija „redak na redak“ metodologija poznoga dažda nemaju sposobnost vidjeti skrivenu povijest četrdesetoga retka, a to je ona povijest koja je Otkrivenje Isusa Krista, koje je Gabrijel došao protumačiti Ivanu i Danielu.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„U Bereji je Pavao ponovno započeo svoj rad ušavši u sinagogu Židova da propovijeda Kristovo evanđelje. O njima kaže: ‘Ovi su bili plemenitiji od onih u Solunu, jer primiše riječ sa svom spremnošću uma te svaki dan istraživahu Pisma da vide je li to tako. Stoga mnogi od njih povjerovaše; a također i ne mali broj uglednih žena koje su bile Grkinje, i muškaraca.’”

„Pri izlaganju istine oni koji iskreno žele biti u pravu bit će potaknuti na marljivo istraživanje Svetoga pisma. To će donijeti rezultate slične onima koji su pratili rad apostola u Bereji. Ali oni koji u ove dane propovijedaju istinu susreću mnoge koji su suprotnost Berejcima. Oni ne mogu pobiti nauk koji im se iznosi, pa ipak pokazuju krajnju nespremnost da ispituju dokaze koji se nude njemu u prilog, te drže da je, čak i ako je to istina, od male važnosti prihvaćaju li je kao takvu ili ne. Misle da su im njihova stara vjera i običaji sasvim dovoljni. Ali Gospodin, koji je poslao svoje poslanike s porukom svijetu, smatrat će narod odgovornim za način na koji postupaju s riječima svojih slugu. Bog će suditi svima prema svjetlu koje im je bilo izneseno, bilo da im je ono jasno ili ne. Njihova je dužnost istraživati kao što su to činili Berejci. Gospodin govori po proroku Hošei: ‘Moj narod gine zbog nedostatka znanja; jer si odbacio znanje, i ja ću odbaciti tebe.’”

„Umovi Berejaca nisu bili suženi predrasudama te su bili voljni istraživati i prihvatiti istine koje su propovijedali apostoli. Kad bi ljudi našega vremena slijedili primjer plemenitih Berejaca, svakodnevno istražujući Pisma i uspoređujući poruke koje im se donose s onim što je ondje zapisano, danas bi bilo na tisuće onih koji su odani Božjem zakonu ondje gdje je sada jedan. Ali mnogi koji ispovijedaju da ljube Boga nemaju želju prijeći iz zabluda u istinu te se drže ugodnih bajki posljednjih dana. Zabluda zaslepljuje um i odvodi od Boga, a istina daje svjetlo umu i život duši.” Sketches from the Life of Paul, 87, 88.